

Nr 660

Av herr **Svensson** i Kungälv **m. fl.**, angående biståndet till Nordvietnam.

(Lika lydande med motion nr 554 i Första kammaren)

Våren 1969 beslöt riksdagen på statsutskottets förslag enhälligt att stödet till Nordvietnam skulle utvidgas. Statsutskottet anförde då — med instämmande av riksdagen — följande: »Utskottet förväntar att Kungl. Maj:t utnyttjar de ytterligare möjligheter som kan erbjuda sig att genomföra biståndsinsatser i Vietnam före stridshandlingarnas avslutande men är inte berett att precisera storleken av Sveriges åtaganden i detta avseende.»

Beslutet fattades mot bakgrunden av att man då ännu saknade preciserade förslag angående karaktären och omfattningen av biståndet. Sedan förhandlingar mellan Sverige och Nordvietnam därefter lett till preliminära resultat kunde utrikesminister Torsten Nilsson i ett fall vid den socialdemokratiska partikongressen precisera biståndet till över 200 miljoner kronor under treårsperioden 1 juli 1970—30 juni 1973 att utgå *dels* som humanitärt gåvobistånd före krigshandlingarnas avslutande, *dels* som återuppbyggnadskrediter. I årets statsverksproposition har man i allt väsentligt följt detta förslag. Man beräknar således att biståndet till Nordvietnam skall uppgå till 75 miljoner kronor årligen under treårsperioden, varav 25 miljoner kronor per år som humanitärt gåvobistånd och resten som lån.

Förslaget bygger på premissen att krigshandlingarna inom kort skulle vara avslutade och att man redan under det första budgetåret skulle kunna börja utnyttja återuppbyggnadskrediten. Denna bedömning kan visa sig vara alltför optimistisk. I den situationen är det angeläget att Kungl. Maj:t har möjlighet att omdisponera det utlovade stödet till Nordvietnam. Man kan då överväga om biståndet delvis eller i sin helhet tas i anspråk för humanitärt bistånd.

Förstörelsen av alla sociala välfärdsanordningar såsom skolor och sjukhus samt av den mödosamt uppbyggda livsmedelsproduktionen är så total och det mänskliga lidandet på grund av kriget så stort att behovet av omedelbart stöd är i det närmaste omätligt. Det mycket långvariga krigstillståndet har dragit ner levnadsförhållandena på alla områden — kulturellt, socialt och ekonomiskt — långt under den nivå som anses människovärdig. Allra mest allvarligt är att en hel generation barn och ungdom förvägras de mest elementära förutsättningarna för en allsidig utveckling.

Med stöd av ovanstående hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t uttalar att även det belopp om 50 miljoner kronor som avses för återuppbyggnadsbistånd till Nordvietnam under budgetåret 1970/71, om så befinnes nödvändigt, helt eller delvis må kunna utnyttjas för humanitärt bistånd.

Stockholm den 28 januari 1970

		<i>Evert Svensson (s)</i> i Kungälv
<i>Birgitta Dahl (s)</i>	<i>Gunbjörg Thunvall (s)</i>	<i>Bengt Wiklund (s)</i> i Härnösand
<i>Mats Hellström (s)</i>	<i>Jan Bergqvist (s)</i>	<i>Åke Gustavsson (s)</i> i Nässjö
<i>Sture Ericson (s)</i> i Örebro	<i>Bertil Zachrisson (s)</i>	<i>Olle Göransson (s)</i>
